

Opmerkelijk

Zo'n kerstweek op Terschelling, ook al zijn de weersomstandigheden wat matig, dan gebeurt er toch heel wat opmerkelijks. Vind ik tenminste.

Neem nou die Roodborsttapuit. Op 22 december, een 1ste winter in de winter. Niet het feit dat hij er zat, in de sneeuw, want dat is tamelijk normaal, vorig jaar waren er ook Robotappen rond kerst. Wel dat het beestje voor mijn neus ineens van zijn duindoortakje afvliegt en van het oppervlak van een grote waterplas iets te eten oppikt. Ik heb nooit geweten dat een Roodborsttapuit kan foerageren aan het wateroppervlak. Later lees ik in deel 5 van mijn Cramp dat zulk gedrag wel eerder is gezien, maar toch, ik vond het opmerkelijk.

En die Merel in de tuin van ons huisje, waar ik enkele vetbollen had opgehangen. De vogel, volwassen mannetje, ging boven de bol op een tak zitten en stortte zich op het voedsel. Met zijn klauwen probeerde hij aan het netje te blijven hangen, als een mees. Tenminste, zo leek het wel. Het mislukte, de Merel kwam op de grond terecht, pal onder de vetbol. Hij keek omhoog, mikte en besprong de bol, met zijn poten vooruit, als een boksende kangoeroe. Er vlogen stukjes vet van de bol. Daarna herhaalde de vogel zijn sprong, het leek wel alsof het met opzet werd gedaan. Ik keek vanachter het thermopane met verbazing toe hoe de Merel de stukjes vet van de grond wegslikte. Opmerkelijk merelgedrag.

Op 24 december begon het hard te waaien en kwam er van buiten vogelen niet veel meer. Binnen las ik een boek over Toscane van de Amerikaanse schrijfster Frances Mayes. Ze schrijft erg goed, maar toen het over een Kerkuil ging, bladzijde 23, moest ik even slikken: 'a barn owl flies over so close that we hear the whir of wings.' Een uil die geluid maakt bij het vliegen, zelfs lezend ontdek je in de kerstvakantie op Terschelling nog opmerkelijke dingen op vogelgebied.

Een dag later, het bleef maar waaien, was ik al op bladzijde 122 en las 'one of the tiny hummingbirds made a quick foray into the kitchen, drawn possibly by the scent of the deep red wine syrup'. Kolibries in Italië. Ik heb het boek weggelegd en ben maar weer naar buiten gegaan, omwaaiende telescopen riskerend.

Want het kan natuurlijk ook te opmerkelijk worden.